

menhængende mærkningssystem, og det er Svanemærket ikke.

Den del af forslaget, som handler om at lægge administrationen ud til private organisationer, virker tiltalende set med konservative øjne; men med de bureaukratiseringsmuligheder, de andre nordiske lande har vist på mærkningsområdet, kan Det Konservative Folkeparti godt forstå, at miljø- og energiministerne ikke vil fedtes ind i denne sag. Den vil røve lige så meget tid for miljømyndighederne, som den vil gøre for virksomhederne, og det siger ikke så lidt.

Her er der virkelig brug for privat effektivitet, hvis sagen ikke skal ende helt galt. Det er galt nok, at der skal bruges 4,1 mio. skattekrone på en så ringe ordning, der kommer til at modarbejde ganske væsentlige dele af den danske energi- og miljøpolitik, og at pengene tages fra et område, hvor der virkelig er perspektiver i at bruge dem, gør det hele endnu mere fortvivlende. Det Konservative Folkeparti vil i hvert fald ikke ofre »renere teknologi-penge« på Svanemærket.

Ministeren bedes i øvrigt oplyse, hvilken organisation han agter at henlægge opgaveløsningen til. Det fremgår ikke af bemærkningerne side 5, spalte 2.

Sluttelig ses det, at ministeren ikke har fulgt Det Konservative Folkepartis anbefaling om at stille krav om ændring af Svanemærket forud for dansk tiltrædelse. Jeg vil godt høre, om ministeren er kommet videre i de overvejelser. Kravene må efter Det Konservative Folkepartis opfattelse som minimum være, at de ikke modarbejder den miljø- og energipolitik, vi i øvrigt har her i landet, og der skal tages et skridt i retning af EU-Blomsten, ikke væk fra den.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg bør selvfølgelig ikke forlænge debatten på nuværende tidspunkt, men på den anden side set synes jeg, det er lidt for drastisk, at hr. Langkilde her proklamerer svanens død. Det er for mig at se et ganske uansvarligt standpunkt at have på nuværende tidspunkt i erkendelse af, at EU's miljømærke Blomsten i sig selv har utrolig lange perspektiver, før der overhovedet kommer et reelt arbejdsgrundlag og dermed også et brugbart kvalitetsmærke for de pågældende produkter.

Som jeg ganske kort nævnte som indledning, har vi jo allerede fået ganske klare tilsagn om, at

de danske interesser, bl.a. med hensyn til energispørgsmål, skal indgå i kvalitetsmærkningen. De synspunkter kan vi helt klart forvente at få en positiv respons på fra de øvrige samarbejdspartnere. Jeg synes, det hele mere er udtryk for, at der er visse interesser inden for selvfølgelig Det Konservative Folkeparti, men måske også videre ud i erhvervslivet, der hellere ønsker ingenting end noget, som virker.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Når jeg talte om svanens død, skyldtes det såmænd, at før vi kan vedtage lovforslag her i Folketinget, skal der være et flertal for dem, og det kunne jeg ikke umiddelbart se var tilfældet.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti synes, det er en meget dårlig idé at pålægge erhvervslivet en række ekstraudgifter til f.eks. mærkning, hvis vi kort tid efter skal lave nogle helt nye ordninger, fordi de skal opfylde EU-mærkets betingelser. Hvis det så bare var et skridt på vejen, var det helt fint, men det er det jo ikke. Det er et skridt væk fra vejen. Det er et skridt ned i blindgyden, og det er et skridt, som andre kvier sig ved at tage.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, hr. Jørn Jespersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Det foreliggende forslag giver ministeren bemyndigelse til at lægge administrationen af miljømærket Svanen ud i en privat organisation, som kan skabe de nødvendige organisatoriske rammer for en effektiv varetagelse af arbejdet. SF er helt tilfreds med den model. Vi lægger, som ministeren ved, stor vægt på, at de økonomiske omkostninger for virksomhederne ved at tilslutte sig Svanen bliver så rimelige, at de ikke afholder nogen fra at tilslutte sig.

SF synes, det er godt, at vi nu kan komme i gang med dette vigtige arbejde. Det er en støtte og en håndsrækning til den politisk bevidste forbruger, og det er et vigtigt redskab, når den offentlige grønne indkøbspolitik for alvor skal sættes i værk.

Ulla Solvang (RV):

Jeg skal på vegne af fru Elsebeth Gerner Nielsen fremføre hendes ordførertale:

Miljøbelastningen fra produkter skal være så lille som mulig – det er noget, vi alle kan blive enige om – og samtidig er gennemsigtighed på markedet noget, der plejer at blive lovprist af